

IN MEMORIAM

Jüri Saarniit

9. jaan 1951 – 12. veebr 2003

Jüri Saarniit on surnud. Üks meie seast. Mõneti meie sarnane, aga samas ka erinev, kordumatu.

Jüri Saarniit oli sirgjooneline ja otsekohene inimene. Nii aastakümneid tagasi, nii ka elu lõpuni. Mitmepalgeline Jüri oli mõeldamatu. Ka oli tema oma-pära selles, et ta pööraselt uskus oma töösse ja pühendus sellele täielikult.

Eesmärgipärane ja jõuline töökus andis tulemusi: ülikooli lõpetamine *cum laude*, teaduste kandidaadi kraad, TÜ haridussotsioloogia labori loomine ja juhtimine, korrektsed eri põlvkondade eluteid käsitlevad uurimused, mis pälvisid tähelepanu ja tunnustust nii Idas kui ka Läänes, kümned ja kümned publikatsioonid.

On väga kahju, et Aeg ei andnud talle võimalust oma uurin-gud kokku võtta. Töö jäi pooleli, punkt panemata, välja jäid joonistamata Eesti XX sajandi lõ-puaastakümnete põlvkondade arengu siksakid maailma aren-gute kirjul foonil. Seda peavad tegema teised.

Tänu Jüri Saarniidule on see võimalus olemas. Tema töö põh-jalikkus ja tekstide elegantne si-

sukus kutsus alati esile diskus-siooni ja tekitas kolleegides lu-gupidamise, mõttevahetus lisas julgust ja innustas. Temalt võis alati loota heatahtlikku valmis-olekut kuulata, süveneda ja mõista.

Meile jäi Hea Inimese elusõ-numi lummas mõistatus. Ent inimtahtel ja -võimetel on pii-rid. On korvamatult kahju, et meie, tema sõbrad ja kolleegid, ei suutnud teda tema enda eest kaitsta. Jüri tahe oli tugevam. On lahkunud maksimalist.

**Tartu Ülikooli ja Tallinna
Pedagoogikaülikooli
sotsioloogid**